

Такого не вигадають на всій земній кулі

Надзвичайно люблю подорожувати рідним районом. Особливо своїм колоритом, побутом і звичаями мене приваблює північ Рокитнівщини. Цей край здається мені незвіданим і таємничим навіть після десятків разів перебування в ньому. Загублений серед лісів і боліт, гарний, дивовижний і унікальний. Через своє місце розташування він ніби відірваний від цивілізації, але аж ніяк не відсталий від неї. Тут навпаки досить високий рівень життя як для сільської місцевості. Про це, зокрема, свідчать сучасні комфортабельні будинки, забезпеченість якісною побутовою технікою та меблями, велика кількість транспортних засобів, прагнення молоді здобути вищу освіту... В цьому плані з-поміж інших вирізняється Старе Село. На зазначеному населеному пункті мені хотілося б сьогодні зупинитися детальніше, оскільки одна із останніх поїздок пов'язана саме з ним. Райцентр і Старе Село розділяє відстань у 75 км, подолавши яку, потрапляєш у місцевість, де цікаве абсолютно все: історія, спосіб життя людей, їх світогляд і мовлення з білоруським акцентом. У Рокитному та за його межами про старосільців люблять оповідати легенди стосовно того, які вони трудолюбиві і заможні, згуртовані і дружні, сміливі і пробивні. Немає, кажуть, їм рівних ні в господарюванні, ні в збиранні ягід. Вони як зводять будинки то не лише одруженим дітям, а й тим, що іще сидять за шкільними партами. А як починається сезон заготівлі дикоросів, то вирушають цілими сім'ями і в сусідню Білорусь, і у різні області України. У найвіддаленіші її куточки люди потім везуть продавати заготовлені ягоди, переважно, звичайно, журавлину. А зберігають її у величезних погребях на кілька тонн. Це, як відомо, один із основних видів заробітку місцевих мешканців. Серед найбільш популярних, зокрема для чоловіків, є сезонні будівельні роботи, на які вони відправляються здебільшого в близьке зарубіжжя. Отак і забезпечують власні родини. У Старому Селі вони переважно багатодітні. За кількістю таких сімей цей населений пункт і, зокрема сільська рада, посідає почесне 2 місце після Глиннівської сільської ради. За минулий рік у Старосільській сільській раді зафіксовано

420 багатодітних сімей. У 2013-ому тут народилося 187 дітей. Кількість населення місцевої громади на сьогодні становить 5862. У Старому Селі проживає 3592 особи. Та вирізняється цей населений пункт не лише високою народжуваністю, а й рівнем проживання, як зазначалося попереду. Зокрема, вражає велика кількість транспортних засобів, за кермом яких, як ніде часто, зустрінеш дітей. Найбільше захоплення серед транспортних засобів викликають квадроцикли. Якщо в інших населених пунктах вони швидше рідкість, то тут, за неофіційними даними, їх число сягає понад 150 одиниць. І якщо у всьому світі їх використовують, як відзначив один приїжджий чоловік, для відпочинку і драйву, то у Старому селі — це тяглова сила. Тут до них пристосовують сани і возять ліс (як на фото), а також лопату — і розчищають сніг. «Такого не вигадують на всій земній кулі», — каже про своїх винахідливих і трудолюбивих земляків сільський голова Григорій Ковалець.

Приїжджі окрім працелюбства відзначають ще й неабиякий розум та кмітливість місцевих мешканців. А окрім усього вони надзвичайно духовні. Височіє в центрі села православна Свято-Миколаївська церква, вабить око своєю величчю. Вражає своїм виглядом іще одна духовна споруда — церква християн віри євангельської. Місцеві учні навчаються у розкішній школі, яку в останні роки добудовували і реконструювали. Серед закладів соціальної сфери тут є також лікарська амбулаторія та будинок культури. Серед сільськогосподарських установ — діє приватне підприємство «Верес». Володіння Старосільського лісництва, як ми неодноразово писали, належать до території Рівненського природного заповідника. Окрім усього, в населеному пункті є цілий ряд торговельних закладів, гарно обладнаних і з широким асортиментом товарів. А головне — в напрямку Старого Села прокладена асфальтована дорога, про яку тут мріяли десятиріччями.

Словом, гарне село. І головне те, що більшість надбань, про які йдеться вище, здобуто власними стараннями, наполегливістю, працею і силою місцевих мешканців.

Валентина Кириловець.

Фото автора.

